

[Poulsgaard]

Hvem er egentlig forfatter? Efterhånden kan enhver jo kalde sig forfatter. Jeg har skrevet to bøger og har en tredje på bedding. Er jeg så forfatter? Hvad er det egentlig for noget, at man vil til at give forfattere løn?

Når man får de diskussioner herinde, står hr. Qvist Jørgensen op og siger, at de har udviklet sig meget, Ja, gudhjælpemig har de udviklet sig meget. Det er jo simpelt hen Parkinsons Lov, at når man starter noget, så udvider det sig. Man ansætter folk, og de folk skal have nye arbejdsområder, og man skal selv avancere, man skal selv være kontorchef, direktør osv. Det gælder om at få så mange medarbejdere ansat som muligt, og så tager man alt muligt ind under det. Når Socialdemokratiet og SF snakker om nedskæringer, har det jo altid vist sig, at der tværtimod har været opnormeringer.

Fru Ingerlise Koefoed siger: Ja, de skal nok få de penge, de mangler. Jamen hvem siger, de mangler? ARTE siger, de mangler penge, men jeg kunne nævne mange andre foreninger, mange forretningsfolk og andre, der også mangler penge. Så lægger man driften om eller bærer sig mere fornuftigt ad. Men her kommer man bare rendende og siger, at nu skal skatteborgerne værsgo betale; for vi har jo vore gode venner herinde. Det er simpelt hen uholdbart.

Nu ved jeg godt, at Jyllands-Posten ikke er kommet herover i dag, men se i Jyllands-Posten, hvilket underskud der budgetteres med næste år.

Og de her forbedringer, som også fru Ingerlise Koefoed er inde på. Forbedringer for hvem? Det er i hvert fald ikke en forbedring for skatteyderne. Det bliver en forringelse for skatteyderne, og man kan simpelt hen græde over de liberale kræfter herinde, for de har fuldstændig kapituleret over for ARTE. Hr. Povl Brøndsted kommer godt nok med et svagt pip, men i realiteten har man jo opgivet. Man har overladt det til Socialdemokratiet at sidde på kulturformidlingen, som man har overladt det til Socialdemokratiet at sidde på Danmarks Radio og tv, og hvad man ellers har. Men det passer jo godt med de socialister, der er herinde.

Hr. Bernhard Baunsgaard kan ikke se nogen som helst andre muligheder. Jamen der er andre muligheder! Der er f.eks. en masse mennesker, der er impresarier i dette land. De udøver et stort kulturformidlingsamar-

bejde. Disse forfattere, der er interesseret i at komme ud og holde foredrag, kan tilmelde sig sådan en impresario, og så sørger han for det. Det kunne sagtens lade sig gøre. Giv da privatiseringen en chance, i stedet for at det skal være statsformynderi og statsdirigereri det hele. Det skal det tilsyneladende være, og hr. Bernhard Baunsgaard har jo også kapituleret over for ARTE nu, kunne vi høre.

Jeg vil da ikke skuffe hr. Arne Melchior – det tror jeg heller ikke jeg har gjort med mit indlæg her – men jeg synes, det mest konstruktive, der har været sagt i denne debat i dag, er kommet fra CD, og det er simpelt hen, om ikke man skulle prøve at se på, om ARTE behøver at gabe over det hele. Det var den diskussion, vi skulle tage, fremfor bare kritikløst, når de siger: nu har vi brug for nogle skillinger, at give dem skillingerne og sende regningen til skatteyderne.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Jeg skal ganske undlade at gå ind i de generelle betragtninger, som hr. Poulsgaard har fremført; dem kan vi tage ved en senere lejlighed, f.eks. på mandag.

Men jeg vil gerne sige to ting. Den ene er, at når hr. Poulsgaard frit og frankt fra denne talerstol slynger ud, at administrationen vokser i ARTE, at der er tale om Parkinsons Lov osv., må vi have en forventning om – ja, jeg har det ærligt talt ikke, men vi burde vel have det – at hr. Poulsgaard sandsynliggør sine uhyrlige påstande. Jeg tager den anden påstand, og den kan jeg faktisk sandsynliggøre; aktiviteten i ARTE er vokset betydeligt mere, end administrationen er vokset.

Med hensyn til, om man kunne overlade det helt til private impresarier, vil jeg sige, at det har jeg ærligt talt ikke meget forstand på, men det er jeg helt overbevist om at hr. Poulsgaard gennem sit eget initiativ må vide noget om. Jeg gætter på, hr. Poulsgaard, at det afkast, som impresarierne skal have, er af en ganske anden størrelsesorden end det, som ARTE tager, det er nemlig en ganske beskedent administration.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):